

DELAVSKA POLITIKA

Izhaja dvakrat tedensko, in sicer vsako sredo in vsako soboto.
Uredništvo in uprava: Maribor, Ruška cesta 5, poštni predal 22, telefon 2326.
Podružnice: Ljubljana, Delavska zbornica — Celje, Delavska zbornica —
Frbovlje, Delavski dom — Jesenice, Delavski dom. — Rokopisi se ne vračajo.
Nefrankirana pisma se vobče ne sprejemajo. — Reklamacije se ne frankirajo.

Malih oglasov, ki služijo v posredovanje in socialne namene delavstva ter
nameščencev, stane vsaka beseda 50 para. — Malih oglasov trgovskega zna-
čaja stane beseda Din 1.— V oglasnem delu stane petična enostolpna vrsta
Din 1.50. — Pri večjem številu objav popust. — Naročnina za Jugoslavijo znaša
mesečno Din 10.—, za inozemstvo mesečno Din 15.—, Čekovni račun št. 14.335.

Štev. 41

Sreda, 20. maja 1936

Leto XI

„200 porodic“

(Moč finančnega kapitala v Franciji.)

Pri nas se je pred leti mnogo govorilo in pisalo o beograjskih porodicah, ki da obvladajo vse srbsko življenje. V Franciji je pa postala v zadnjem volivnem boju glavna bojna parola: **200 porodic vlada Franciji!** Ta bojna parola ljudske fronte je postala izredno popularna, ker propaganda in agitacija sta nazorno pokazali, proti komu se obrača boj francoskega delovnega ljudstva. Konkretna številka, konkretna imena, nobenih splošnih pojmov kakor n. pr. kapitalizem, pod katerim si navaden človek nič živega ne predstavlja. Socialisti so razodeli Francozom teh 200 imen, o katerih doslej človek ni vedel, kakšno moč imajo v francoski republici. Socialisti so odgrnili zastorje.

Kdo so teh 200 družin? Gospodarska struktura Francije je že od nekdanj kazala zelo individualistične (osebne) poteze, državi sami ne pripada skoro nič, niti Banque de France, uradna narodna banka Francije, ustanovljena pod Napoleonom. Pravila francoske narodne banke pravijo sicer, da naj ta denarni zavod služi splošnim, javnim interesom, da pa je svoboden v svojem poslovanju in v svojih sklepih. No, in v tej banki ima glavno besedo baš tistih 200 porodic, proti katerim se je obrnil ves agitacijski bojni pohod strank ljudske fronte. Teh 200 familij poseduje hkrati vse velike truste in konkerne Francije. Torej, trdi propaganda, Banque de France je bila doslej pravzaprav denarni zavod 200 milijarderjev in milijonarjev, ki s pomočjo tega mogočnega aparata obvladajo Francijo, ne da bi pri tem gledali na koristi države in naroda.

Teh 200 družin, to so gospodarji težke industrije, to so bratje **de Wendel, Schneider-Creuzot, Dollfus, Dupont**; teh 200 porodic, to so lastniki petrolejskih družin in avtomobilske industrije: **Bonnet, Renault, Schlumberger, Rotschild, Delaunay, Peugeot, Dreux**; teh 200 familij, to so gospodarji francoskih železnic, pariškega metra (podzemne železnice), telefona, plinarn in elektrarn — vsa ta prometna sredstva v Franciji niso v rokah države, temveč v posesti teh 200 družin. In po vsem francoskem gospodarstvu srečujemo istih 200 imen. 200 družin ima tisoče direktorskih in delničarskih mest, velike dnevnik in časopise.

S tem pa je doslej teh 200 familij odločilno vplivalo tudi na francosko politično življenje. Teh 200 magnatov je bilo udeleženih tudi pri vseh velikih korupcijskih škandalih od Oustrica, Hanana, Citroëna do Staviskega. Njihove banke so dajale velike kredite švindlarjem in spekulantom.

Teh 200 familij je financiralo tudi fašistični pokret »Ognjenih križev«, za katere se je tako navduševal svoj čas tudi naš »Slovenec«, in pripravljalo fašistično diktaturo, ki bi bila v resnici diktatura teh med seboj zvezanih 200 družin. Socialisti so svoje tozadevne trditve podkrepili s točnimi številkami in to odkritje je najbolj užgalo vse Francoze, ki so proti vsaki diktaturi, posebno pa proti taki.

To je odločilo volilni boj. Boj proti 200 magnatom bo pa tudi odločil usodo leve vlade v Franciji, ker vsi Francozi pričakujejo od nje, da bo napravila konec umetni nadvladi 200 denarnih mogotcev.

Vlada polkovnikov na Poljskem

Še enkrat močna roka — in potem?

Na Poljskem vlada fašizem, kakršnega si je zamislil umrl maršal Piłsudski. Poslansko zbornico in senat volijo po posebnem volilnem redu privilegijev. Poslanska zbornica in senat sta le posvetovalna organa in ne sklepata. Zakone in vse državne ukrepe vrše predsednik države, predsednik vlade in inspektor vojske.

Predsednik nove vlade je general Sladkovski. V vladi ostane Beck, izločen pa je bil vpliv, ki je hotel, da se Poljska naslanja na Francijo. Iz-

premembra vlade pomeni reakcijo, ki je naperjena proti delavstvu in kmetstvu. Plemsko-klerikalni režim na Poljskem je povsem sličen španskim razmeram. Na eni strani oholi fevdalci posvetni in cerkveni, na drugi strani pa stradajoci delavski in kmetiški sloji v kulturni in socialni zapuščenosti. Poljska je najživejša slika naslade bogatašev in umiranja siromašnega naroda, ki se pa tudi prebuja, da obračuna z režimom.

Pred novo francosko vlado

Predsednik bo najbrž s. Blum.

Ni več dvoma, da bodo socialisti imeli v novi vladi francoske republike vodilno vlogo. Vlada bo reformistična v duhu socialističnih načel. Naloga nove vlade bo, kakor je rekel na shodu dne 15. t. m. tajnik stranke Paul Faure, da dvigne potrošnjo in blagostanje v isti meri kakor se dviga gospodarstvo. Cela vrsta ukrepov bo potrebnih. Skrajšanje delovnega časa ob istih plačah, plačani dopusti preskrba dela, javna dela itd. To bo politika, ki jo vodijo tudi druge delavske vlade in se je povsod obnesla.

Govoril je tudi Leon Blum, ki je izjavil, da mu je žal, da ne bo cela ljudska fronta zastopana v vladi. Vendar pa bomo dokazali s svojim delom, da smo bili potrebni. Ne vemo še,

kako bo sestavljena vlada. Mora pa biti to vlada dela, miru in kolektivne varnosti. Naša notranja politika bo šla za tem, da storimo vse, kar more služiti blagostanju in socialni pravici onim, ki delajo. Naša dežela je danes v agoniji; mi ji hočemo vbrizgniti novih sokov. Potrebno je pa včas neomakljivo zaupanje. Imeli bomo mnogo težko. Toda bodite uverjeni, da se bo po našem vstopu v vlado mnogo izpremenilo na boljše. Polagoma, toda vendar čimprej.

Francoski socialisti žele uredbo nove mednarodne politike sporazuma. Mednarodne zadeve so zapletene in je treba te zaključiti ter snovati in osnovati novo trdnjšo bazo sporazuma v Društvu narodov.

Zverinski načrti francoskega desničarstva

Umor Leona Bluma pripravljajo?

Sodišče v Seinski oblasti je uvedlo sodno preganjanje direktorja lista »Aciton Français« Charlesa Mauresa in upravnika tega lista zaradi vseh člankov, ki pozivata k umoru Leona Bluma.

Fašistom, ki jih nedvomno plačuje francoska kapitalistična porodica, ne ugaja levičarski program miru in spo-

razuma ter socialne politike, pri čemer so najbolj prizadeti vojni dobičkarji.

Ta groznja nas jako spominja na umor Jeana Jauresa 1914, ki je tudi postal nacionalistična žrtev vojnih hujskačev prav ob izbruhu svetovne vojne.

Socialistični prevrat v Boliviji?

Revolucija brez prelivanja krvi.

Vojna med Bolivijo in Paraguajem za Gran Chaco je prinesla Boliviji poraz. Posledice nesrečne vojne je predvsem občutilo delavstvo, med tem ko so se spekulant okoristili in si nagrabili ogromno bogastvo. Splošna nezadovoljnost je dala pobudo socialistom, da so pripravili akcijo za prevzem oblasti. Dne 17. t. m. se je

akcija pričela in so se ji priključili tudi vojaki in častniki.

Vsled tega je revolucija uspela brez krvoprelitja. Predsednik republike Tejada Sorzana so odstavili in imenovali novo vlado. Nova vlada ima nalog, razpustiti parlament in pripraviti nove volitve.

Nad 100 milijonov Nemcev ...

Nepomirljiva groznja z vojno?

Avstrijski emigrant Alfred Frauenfeld, ki je sedaj nemški poslanec, je kakor v posmeh mednarodni diplomaciji rekel v predavanju na berlinskem vseučilišču:

»Adolf Hitler je gospodar 100 milijonov Nemcev, ne le 67, ki žive v državi. Prav kakor katolikom ne more nihče prepovedati, v katerikoli deželi žive, da priznavajo duhovno avtoriteto papeža, pravtako se ne more človeka nemške krvi, ki prebiva izven državnih meja, nihče za braniti zvestobe do Hitlerja. Kot gospodar 100 milijonov Nemcev se

more Hitler preko glav državnikov obrniti naravnost do narodov.

Ni naša naloga, da prorokujemo bodočnost. To skrb prepuščamo senilnim starcem. Mi moramo ustvariti bodočnost s svojimi dejanji in s svojo močjo. V svojem srcu ima Hitler vero, ki je močnejša kakor tanki in letala, ki jih ima Nemčija prav tako kakor druge dežele. Ta vera je močnejša kakor umetne meje. Naloga nemškega človeka bo, predstaviti meje tja, kjer so meje nemške krvi.«

Jugoslavija—Nemčija

Predsednik Stojadinović proti vestem in intrigam.

Dopisniku bukareškega lista »Universul« je predsednik vlade Stojadinović pojasnil, da sta mala antanta in balkanska zveza krepkejši kakor kdaj prej.

Politika zmernih držav je bila vedno zvesta načelom Društva narodov in bo ostala. Ženeva se pa ni izkazala dovolj krepka. To dejstvo je dalo povod petim državam male antante in balkanske zveze, da se še tesneje združijo kljub vsemu zaupanju do Društva narodov in da si zagotove varnost še z drugimi pomočki.

Italija in Nemčija sta glavni odjemalki jugoslovanskega blaga. S sankcijami proti Italiji in italijanskimi protisankcijami je bila Jugoslavija zelo oškodovana, ker za ta odpadli izvoz ni dobila nadomestila. Razumljivo je bilo torej, da je imela država interes, da ne izgubi še nemškega trga.

Ta interes je bil tem nujnejši, ker je bilo v Nemčiji zamrznjenih 450 milijonov dinarjev jugoslovanskih terjatev. Izguba te vsote morda s padcem nemške valute bi bila občutno škodovala jugoslovanskemu gospodarstvu. Ker Nemčija ne more plačevati z zlatom, plačuje v blagu. To je razlog za reaktivacijo nemško-jugoslovanske trgovine. To pa ne pomeni nikakršnega političnega zblizanja med Jugoslavijo in Nemčijo. Nezmišljeno je sumičiti sedanjo jugoslovansko vlado, da vodi nemško prijetno politiko, ko hoče le rešiti v Nemčiji zamrznjene zahteve jugoslovanskemu gospodarstvu. Jugoslovanska vlada vrši le svojo dolžnost, če izpreminja nemško marko v blago za Jugoslavijo.

Vlada torej ni nemško prijazna, ne italijansko prijazna, ampak le jugoslovansko prijazna. Ni treba zamenjavati gospodarskih in političnih odnošajev med seboj. Med Jugoslavijo in Francijo obstojajo minimalni gospodarski odnošaji, vendar pa obstojajo najboljši politični odnošaji.

Tako pravi predsednik vlade dr. Stojadinović.

Angleži vznemirjeni zaradi Nemčije

Izjave predstavnikov delavske stranke.

V Londonu so imeli banket v čast rusnemu poslaniku Majskiju. Priredil ga je parlamentarni odbor. Na prireditvi je bilo mnogo pristašev delavske stranke in strokovnih organizacij. Ob tej priliki je izjavil Citrine, glavni tajnik strokovne zveze, da se morajo sankcije proti Italiji nadaljevati. O razmerju med Anglijo in Francijo je rekel: »Če se ne obrnemo k novi socialistični vladi v Franciji, bomo sovražniki miru in podpirali nemško igro. Ni dvoma, da Nemčija pripravljajo vojno. Predsednik delavske stranke Attlee je opozarjal na nedeljnost miru ter izjavil, da bi bila velika zmotna, če bi kdo mislil, da more zahodni pakt rešiti mir, če ni obenem organiziran mir tudi na vzhodu.

Poslanik Majski je rekel, da so napadalcil imeli uspeh, ker so odločnejši in pripravljeni. Pripravite se za kolektivni boj, pa boste imeli več upanja, da vojne sploh ne bo. Sovjetska Rusija hoče utrditi Društvo narodov in izvesti kolektivno varnost na zahodu, vzhodu in jugu.

